

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

B. Ambrosivs Sansedonivs C. 20. Martii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

ambulavit, & dextrâ hunc, illum finistrâ molliter prehenfos ad litus eduxit, mox meliore aquâ, & Christiano exemplo merfos matri restituit incolumes. Atque his miris filium etiam Ducis Radbodi ad Christum pertraxit, sed nō Radbodum ipsum. Nimirum jam sacris undis etiam iste admovendus, cū ex WVLPHRANNO intellexisset, Majores suos, Ducesque Frisonum omnes (qui quidem superstitioni dediti fuissent) inferis damnatos esse, exclamavit improbo joco, malle se cum pluribus & Majoribus suis etiam apud inferos, quàm sine his, & cū pauculis aliis apud Superos degere. In hâc sententiâ ludibria dæmonis mali firmarunt, qui aureos illi montes, certè aurea palatia pollicitus est. Et jam iverat legatus à Radbodo missus, qui Deorum munera inspiceret: jam inspecta probaverat oculus fascinatus, cū socius, quem WVLPHRANNVS addidit, vana aedificia unico signo crucis omnia destruxit. Radbodus intereà prius, quàm nuntii redirent, ad illos suos plures abiit.
Ex Lippeloo.

B. AMBROSIVS SANSEDONIVS C.

20. Martii.

SENIS ortus AMBROSIVS SANSEDONIVS natalem noctem communem cum D. Thoma & Iacobo Meva-

L 5 nienfi

nienſi habuit. Eam ne candidam orbis dubitaret, tergemina calculo ſuo Luna notavit; manè deinde vox probavit pueruli *ad ſcholas, ad ſcholas* conclamantis, qui quidē cauſam clamoris rogatus, tres Principes Doctores natos reſpōdit. Porro AMBROSIVS infans manibus captus pedibuſq; ea vincula in æde D. Dominici rupit. Viros Religioſos in nutricum brachiis riſu ſalutabat, nec alio magis quàm imaginū aſpectu delectabatur, profanas longè repellens, ſacras oſculis fatigans. Iam ſeptennis VIRGINIS officiū quotidie ſolitus eſt perſolvere: novennis verò jejunia pane & aquâ ſancta habere: inſuper quot hebdomadis, die MATRI VIRGINI dicato, V. egentes hoſpitiū excipere, ut illud etiā Angeli ambirent, & modulos ſuos adderent. Fugam è mundo meditāti, & declinanti, neſcio quod, epulū geniale, Proteus Orci eremicolam mentitus ſuadere cœpit, primam ætatem ſuo exēplo voluptati libaret, ſenectutem DEO litaret. At improbum conſiliarium AMBROSIVS ſigno crucis pepulit. Iamque D. Dominici, jam Alb. M. diſcipulus, mox ipſe Doctōr ſacrarum literarum Lutetiæ, tum Coloniae fuit. Atq; ut ſciremus unde doctrinam ſuam haberet, viſa eſt palàm Divina columba in aures loqui AMBROSIO, quæ ille ad concionem clamaret. *Ex Ann. Domin.*

S. BE-